

Tôi gặp nghệ sỹ Kim Cương tại Westminster Hoa Kỳ!

Kim Tuyen Nguyen

Tôi vừa nhận ra chị đi với một phụ nữ và một cặp vợ chồng trước cửa Phở Pasteur trên đường Westminster / góc Brookhurst khoảng 7 giờ tối Thứ Bảy July 9. Tôi nhìn chị và thấy người phụ nữ nhìn tôi kè tai chị... Chị bước đi về hướng chợ 99 cent .

Tôi đi theo và gọi tên chị thật to khi chị bước vào trong chợ :

"Chị Kim Cương!"

Người phụ nữ kia cười nói ngay với chị KC:

"Thấy hôn! Em biết thế nào chỉ cũng lại nhìn chị."

Có lẽ cô ấy tưởng tôi là khán giả ái mộ chị Kim Cương? Chị KC quay người lại tôi , tôi nói ngay:

"Em Kim Tuyền đây!"

Chị ôm tôi cười nói:

"Em bây giờ mập ra."

Tôi nghiêm mặt nói:

"Chị đã từng tuyên bố ngay sau ngày 30/4: Hôm nay chúng ta đã đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào. Vậy chị qua đây làm gì?"

Chị KC ôm hai vai tôi nói :

"Em ơi, chị em mình già cả nên lẫn rồi! Em đừng nghe lời ai đó...."

Tôi chận ngay và giận run vì KC cho là già cả nên lẫn và sống sượng trân tráo khuyên tôi đừng nghe lời người ta... Tôi nghiêm giọng lớn tiếng bốp hai cánh tay chị:

"Tôi không nghe lời ai cả. Chính chị sau 30/4 đã kêu gọi tất cả ca nhạc sỹ, nghệ sỹ tân cổ đến họp tại Hội Nghệ Sỹ. Chị nói như vậy có tôi và chú Tùng Lâm. **Chị là kẻ ăn cơm Quốc gia, thờ ma CS. Là Việt Cộng nằm vùng! Chị đã tiếp tay cho CS ăn cướp Miền Nam.** Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào. Bây giờ qua Mỹ để làm gì???"

Thấy tôi lớn tiếng giận dữ, KC và người phụ nữ vội kéo nhau đi vội ra Parking. Tôi la vói theo:

"Kim Cương! ngày xưa chị là thần tượng của tôi trong nghề nghiệp.Nhưng bây giờ tôi khinh ghét chị! "

Hơn 40 năm qua những gì KC nói tôi không sao quên được! Tôi đã im lặng không muốn công khai hoá sự việc này, vì chị là người nghệ sỹ đàn chị và tôi rất ngưỡng mộ tài nghệ của chị. Nhưng sự hiện diện của chị trên đất nước Hoa Kỳ mà chị đã từng hô hào đánh đuổi, nhục mạ bọn Thiệu Kỳ bán nước. Dĩ nhiên **chị đã vui sướng trên nỗi đau uất nghẹn của những người lính VNCH đã hy sinh xương máu bảo vệ miền Nam thật an bình cho chị được tự do ca hát sống một cuộc sống sung túc ấm no.** Chị đã phản bội đồng bào vô tội tiếp tay cho CS tàn hại cuộc sống tươi đẹp của mọi người!

Biết bao nhiêu nạn nhân đã vùi thây trong lòng biển cả!

Tôi đã chứng kiến tận mắt xác các thuyền nhân đi cùng trên tàu đã phải thả xuống lòng biển mênh mông... 5 tuổi, 7 tuổi, phụ nữ, đàn ông trẻ vừa ra khỏi tù CS vượt biên cùng vợ con thơ dại, lên boong tàu tìm nước uống cho con, chẳng may sóng đánh cuốn dạt xuống biển khơi giữa đêm khuya. Những tấm hình và hành lý không ai nhận vì những người chủ của nó đã bị sóng cuốn trôi khi tàu bị bể giữa đêm đông mưa bão !!!

Chị Kim Cương ơi, tôi đã giận điên lên khi chị nhỡ nhớ trên vùng đất của những người tỵ nạn CS chúng tôi . Chị có thấy mình hèn và nhục nhã không? Chị có thấy tội nghiệp cho dân lành đang sống trong cái chủ nghĩa mà chị từng ca ngợi khi chính CS mới là bọn bán nước.

Nếu chị cảm thấy mình sai, chị nên xin lỗi đồng bào và những người lính VNCH .

*****

41 năm về trước ....

Theo lời kêu gọi trên Đài Phát Thanh của KC. Tôi và rất đông các cô chú anh chị ca nghệ sỹ, nhạc sỹ có mặt kẻ đứng người ngồi sau sân và dọc theo hai bên hành lang trụ sở Hội Nghệ Sỹ chờ đợi chị KC . Tôi ngồi trò chuyện cùng chú Tùng Lâm phía sau sân . Tôi chú ý thấy cô Ngọc Nuôi chạy vào khuôn mặt đầy nước mắt: "*Anh Hùng ơi anh Hùng! Anh đi bỏ mẹ con em ...*" . Chị KC xuất hiện, thấy chú Lâm và tôi, chị ngồi cạnh tôi.

Tôi nhìn chị rưng rưng: "*Em buồn quá chị ơi!*" Chị kéo đầu tôi ngã vào vai chị, vỗ về vuốt tóc tôi: "*Đừng buồn em, chị em mình rồi sẽ được Giải Phóng ra khỏi bốn bức tường!*"

Tôi sửng sờ, ngỡ ngàng đưa mắt nhìn chú TL, nước mắt tôi đã rơi từ bao giờ và khựng tại lúc đó. Tôi trầm nghĩ, mình đâu có bị ai nhốt trong tù đâu? Mình vẫn đang đi hát, đi làm lo cuộc sống cho gia đình mà!?

Chị KC nói lớn: "Mọi người vào trong, đến giờ họp." Chị nắm tay tôi, kéo tôi đi cùng chị vào trong phòng họp. Chị KC ngồi ngay đầu bàn chủ tọa. Chiếc bàn thật dài, đông đủ anh chị em ca nghệ sỹ, kẻ đứng người ngồi, chờ đợi xem chuyện gì sắp tới. Chị kéo tôi ngồi cạnh bên tay mặt của chị, chú Tùng Lâm ngồi kế bên tôi. Nhạc sỹ Nguyễn Đức ngồi sát phía bên trái của chị Kim Cương.

Bắt đầu buổi họp, chị đồng dục tuyên bố: "*Ngày xưa bọn Thiệu Kỳ bán nước còn hiện diện trên Quê Hương ta, tôi phải núp dưới danh nghĩa Làng Cô Nhi Long Thành. Hôm nay chúng ta đã đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào. Tôi ra lệnh cho anh Nguyễn Đức lập những tiểu tổ, để chúng ta thành lập Biệt Đội Văn Nghệ .....*" , chú Tùng Lâm nghiêng đầu nói nhỏ vào tai tôi : "*Tuyệt khóc nữa đi con , mày khóc nữa đi con*". Tôi thất vọng nãy nê Trong khi chị KC thao thao bất tuyệt, tôi không còn nghe hay không muốn nghe gì nữa cả. Trời ơi! Thần tượng sụp đổ!

Anh La Thoại Tân có lần kể cho chúng tôi nghe trong khi tập kịch tại Mỹ vào năm 1984 như sau: "*Trước khi mất nước , Kim Cương mời đi hát và cho biết tụ tập tại Làng Cô Nhi Long Thành . Đợi tới chiều mà vẫn chưa khởi hành , anh hỏi là sao chưa đi, rồi chùng nào mới hát?*" Kim Cương nói: "*Chút nữa lên xe nghệ sỹ ngủ một giấc là tới nơi hát.*" Anh La Thoại Tân nói tiếp: "*Trời ơi ! Chờ đợi mệt quá, lên xe , anh em ai cũng ngủ. Chùng tới nơi mới biết nó đưa vô rừng hát cho VC!*"